

Rozhovor s osobnosťou mesiaca Vierou Zigovou

Viera Zigová sa narodila v Sečovciach. Študovala na strednej zdravotníckej škole v Michalovciach. Po úspešnom ukončení štúdia začala pracovať vo fakultnej nemocnici v Košiciach. O niekoľko rokov prijala ponuku práce na chirurgickom oddelení v UNB Ružinov v Bratislave. Počas tohto obdobia absolvovala štúdium intenzívnej starostlivosti v chirurgických odboroch. Po dvanástich rokoch sa rozhodla pre zmenu a prijala ponuku práce v neurologickej ambulancii v SM centre, kde pracuje až do dnes. Popri práci sa venuje prednáškovej činnosti a edukácii pacientov s dg. *sclerosis multiplex*.

Pani Zigová, čo vás priviedlo k štúdiu na zdravotnej škole a k práci zdravotnej sestry? Bol to odjakživa váš sen alebo vás inšpiroval nejaký vzor?

K štúdiu a k práci zdravotnej sestry ma priviedla osobná skúsenosť. Ako štvorročná som utrpela úraz, bola som hospitalizovaná v nemocnici. Keď som sa vrátila domov, vždy som vravela, že budem sestričkou. Na každom karnevale som behala pomedzi masky so striekačkou v ruke. Bol to môj sen, ktorý sa mi splnil – a neľutujem. Tuto prácu robím ako poslanie, nie ako povolanie.

Venujete sa edukácii pacientov so *sclerosis multiplex*. Čo je podľa vás najdôležitejšie v prístupe k pacientovi, ktorému bolo práve diagnostikované toto ochorenie, aby ste získali jeho dôveru a motivovali ho k spolupráci?

Záleží na tom, či bude edukácia prebiehať u novodiagnostikovaného pacienta alebo sa bude týkať zmeny liečby. V prípade novej diagnózy pacienta v prvom rade privítam v našom centre. Predstavím sa a vysvetlím pacientovi, o čom sa budeme rozprávať a zároveň čo nás čaká. Snažím sa viesť rozhovor tak, aby sa pacient uvoľnil a nebol v strese. Zistenie diagnózy *sclerosis multiplex* (SM) je hlavne pre mladších pacientov mimoriadne stresujúce. Od pacienta zistím:

- aké mal príznaky,
- kde a kedy mu bola diagnostikovaná SM,
- kde a aký typ práce vykonáva,
- aké je jeho rodinné zázemie.

Až potom pristúpim k samotnej edukácii o ochorení a možnostiach liečby. Prejdeme si samotnú aplikáciu lieku a jeho úskalia, taktiež si nastavíme pravidelné kontroly, aby bol pacient monitorovaný. Pri komunikácii je veľmi dôležitá empatia a citlivý prístup. Myslím si, že aj vďaka tomuto postupu sa nám darí budovať si dôveru pacienta, čo sa nám často vráti v podobe dobre spolupracujúceho pacienta.

Pri zmene liečby je to výrazne jednoduchšie, pretože pacient už má prehľad o možnostiach a nastavenie novej liečby je len vec praxe.

Sclerosis multiplex sa väčšinou diagnostikuje v produktívnom veku a zasiahne človeka vo všetkých oblastiach jeho života. Ste svedkami dramatických životných príbehov vašich pacientov. Ktorý pacient bol pre vás najväčšou výzvou?

Všetci pacienti sú pre mňa veľkou výzvou. Každý je iný, každý má vlastný, jedinečný priebeh ochorenia. Pacienti sa akosi nedajú porovnávať, pretože SM je ochorením s tisíc tvármi. Ku každému pacientovi preto máme individuálny prístup.

Život so *sclerosis multiplex* vie byť náročný. Už samotné vedomie o tejto diagnóze môže predstavovať ťažký úder. Čo je podľa vás najdôležitejšie pre pacienta zasiahnutého týmto ochorením? Môže viesť pacient so *sclerosis multiplex* plnohodnotný a šťastný život?

Samozrejme, môže a častokrát aj vedie normálny život, ak to diagnóza umožní. Vždy sa pacientom snažím vysvetliť, že žijú a fungujú ako doteraz, len s tým, „že mám novú kamarátku, s ktorou sa musím naučiť žiť“. Vždy ma tešia životné úspechy našich pacientov, či ide o úspešné ukončenie školy, svadby, narodenia detí a podobné.

Je o vás známe, že aj napriek vysokému pracovnému vyťaženiu vždy vítate pacientov s úsmevom. V čom spočíva tajomstvo vašej trpezlivosti, láskavosti a energie?

Práca v SM centre je náročná. Vždy sa snažím zorganizovať si čas tak, aby všetko klapalo, aj keď niekedy sa to dá len veľmi ťažko. Pracujem v úžasnom kolektíve, mám super kolegyňu Anku, pána profesora Ľubomíra Lisého a pani doktorku Vierku Hančinovú. Tvoríme skvelý tím a môžeme sa vždy jeden na druhého spoľahnúť. To je v akomkoľvek povolání nesmierna vzácnosť.

Prezradte nám niečo zo svojej životnej filozofie. Čo vás naplňuje šťastím, ako relaxujete a kde dobíjate baterky?

Baterky mi dobíja moja rodina. Rada varím a pečiem, skúšam nové recepty a pritom relaxujem. Rada si pozriem dobrý film alebo prečítam knihu.

Ďakujeme vám pani Zigová za poskytnutie rozhovoru.
Odborná redakcia SM News